

[Főoldal](#) > ... > [Bírósági Eljárások](#) > [Polgári Ügyek](#) > [Bírósági Határozatok Elismerése És Végrehajtása](#) > [Bírósági Határozatok Végrehajtása](#) > [Austria](#)

Bírósági határozatok végrehajtása

Tartalomszolgáltató:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Mit jelent a végrehajtás a polgári és kereskedelmi ügyekben?

A végrehajtás (amelyet Ausztriában kötelező végrehajtásnak is neveznek) az állam hatalmának az alkalmazását jelenti a végrehajtható követelések és igények érvényesítése érdekében.

A végrehajtásról szóló törvénykönyv a végrehajtás különböző típusairól rendelkezik:

- a pénzkövetelések behajtására irányuló végrehajtás;
- a cselekmények elvégzésére vagy azoktól való tartózkodásra irányuló végrehajtás.

A pénzkövetelések behajtására irányuló végrehajtás:

Pénzkövetelések behajtására irányuló végrehajtás esetén végrehajtás iránti kérelmében a hitelezőnek ki kell választania a lefoglalandó vagyontárgyakat (a végrehajtás módjának kiválasztása); ennek során többek között az ingóvégrehajtás, a követelésekre vonatkozó végrehajtás – különösen a munkabérre vezetett végrehajtás –, valamint ingatlan árverés útján történő kényszerértékesítése közül választhat. A végrehajtási módok kombinálhatók is.

Ha a hitelező a végrehajtási mód megjelölése nélkül nyújt be pénzkövetelés behajtására irányuló végrehajtási kérelmet, a kérelem az ingóságokra és a munkabérre vezetett végrehajtást foglalja magában, valamint a vagyonleltár elkészítését (egyszerű végrehajtási csomag). A hitelező a bővített végrehajtási csomagot is kérelmezheti, amely a pénzkövetelés behajtása érdekében megvalósított ingóvégrehajtás valamennyi rendelkezésre álló végrehajtási módjára kiterjed (az ingóságokra, a követelésekre és a vagyoni jogokra vezetett végrehajtásra).

A cselekmények elvégzésére vagy azoktól való tartózkodásra irányuló végrehajtás:

A cselekmények elvégzésére vagy azoktól való tartózkodásra irányuló végrehajtás esetében a hitelezőnek a végrehajtásról szóló törvénykönyvben a követelés végrehajtásával kapcsolatban meghatározott végrehajtási módot kell kérelmeznie.

A cselekménytől való tartózkodásra irányuló végrehajtás esetében a végrehajtást elrendelő bíróság a végrehajtás engedélyezésekor kérelemre pénzbírságot szab ki. Ha újabb jogsértésre kerül sor, a végrehajtást elrendelő bíróság kérelemre további pénzbírságot vagy összesen 1 évig terjedő szabadságvesztést szab ki.

Harmadik személy által elvégezhető cselekmény végrehajtása érdekében a végrehajtást kérő hitelezőt a bíróság kérelmére feljogosíthatja a cselekmény adós költségére történő elvégzésére.

A harmadik személy által nem teljesíthető, kizárólag a kötelezett akaratától függő cselekmény teljesítésére vonatkozó igényt úgy kell érvényesíteni, hogy a bíróság – kérelemre – pénzbírságot vagy összesen 6 legfeljebb hónapig terjedő szabadságvesztést szab ki a kötelezettel szemben a cselekmény elvégzése érdekében.

2 Mely hatóság vagy hatóságok hatáskörébe tartozik a végrehajtás?

A végrehajtást főszabály szerint a megfelelő kerületi bíróság (*Bezirksgericht*) engedélyezi.

Az illetékes bíróság:

Főszabály szerint az adós lakóhelye alapján általános illetékességgel rendelkező bíróság illetékes az ingóságokra vonatkozó pénzkövetelés behajtására irányuló végrehajtás tekintetében.

Az (ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett) ingatlanokra vezetett végrehajtásra az ingatlan-nyilvántartást vezető bíróság (*Grundbuchgericht*) illetékes.

A végrehajtás engedélyezését követően az eljárást hivatalból kell lefolytatni. A végrehajtási eljárást a bíró (ingatlanok kényszerértékesítése) vagy a bírósági titkár (ingóságokon történő végrehajtás vagy követelések végrehajtása) folytatja le. A bírósági titkár az igazságügyi személyzet speciálisan képzett tagja.

A végrehajtási cselekményeket a bírósági végrehajtók végzik, akik Ausztriában igazságügyi alkalmazottak, és önálló vállalkozóként vagy a végrehajtást kérő hitelező képviselőjeként vagy teljesítési segédeként járnak el. Nagyrészt önállóan járnak el a végrehajtási eljárás sikeres befejezéséig vagy annak meghiúsulásáig.

A végrehajtás iránti kérelemben pontosan meg nem jelölt követelések vagy vagyoni jogok érvényesítése, valamint a bővített végrehajtási csomag kérelmezése esetén a végrehajtási eljárást a végrehajtási vagyonfelügyelőnek kell lefolytatnia.

A hitelezőt csak akkor hívják fel a kérelmek benyújtására, ha azok nélkül a bíróság vagy a bírósági végrehajtó nem tudja folytatni az eljárást, vagy ha a cselekmény költségekkel jár. A hitelező azonban a kérelemben további információkat is megadhat: eltekinthet például attól, hogy a munkabérre vezetett végrehajtás esetében a munkáltatótól nyilatkozatot kérjenek arra vonatkozóan, hogy létezik-e az adott fizetés, és hogy mekkora annak az összege; vagy ingóvégrehajtás esetén eltekinthet attól, hogy ha az adós ismeretlen helyen tartózkodik, erőszakkal behatoljanak az ingatlanába, ami után meg kellene fizetni a lakatos munkadíját.

3 Milyen feltételekkel bocsátható ki a végrehajtható jogcím vagy határozat?

3.1 Az eljárás

A pénzkövetelések behajtására irányuló végrehajtás:

A végrehajtási eljárás egy engedélyezési és egy végrehajtási szakaszra oszlik.

A végrehajtási engedélyhez szükség van a hitelező kérelmére, amelyben kiválasztja a végrehajtás kívánt módját. Ha a hitelező egy vállalkozótól kívánja behajtani a követelést, akkor általában az ingóvégrehajtást és a vagyonleltár benyújtását választja. Ebben az eljárásban a bírósági végrehajtó megpróbálja kikényszeríteni a követelés kifizetését; ha ez nem sikerül, akkor lefoglalja az általa fellelt tárgyakat. Ha ezek nem fedezik a behajtandó követelést, felhívja az adóst, hogy nyújtson be vagyonleltárt, amely az adós minden vagyontárgyát felsorolja.

Ha a hitelező egy fogyasztótól kívánja behajtani a követelést, akkor általában az ingóvégrehajtást, a munkabérre vezetett végrehajtást és vagyonleltár benyújtását választja. A hitelező a munkabérre vezetett végrehajtást attól függetlenül választhatja, hogy tudja-e, hogy az adóst foglalkoztatják, vagy hogy kitől kap fizetést. Ha ezekről nincs tudomása, tudnia kell a kötelezett születési idejét; a bíróság az osztrák társadalombiztosítási intézetek fő szövetségén (*Dachverband der österreichischen Sozialversicherungsträger*) keresztül meg tudja állapítani a kifizetőhelyet. Az első lépés az adós munkabérének lefoglalása és átutalása. Ha ez sikeres, az ingóvégrehajtásra csak a hitelező kérelmére kerül sor, vagy akkor, ha egyértelmű, hogy a behajtandó követelés nem fizethető vissza 1 éven belül. Ebben az eljárásban a bírósági végrehajtó megpróbálja elérni a követelés kifizetését; ha ez nem sikerül, a végrehajtó lefoglalja az általa fellelt tárgyakat. Ha ezek nem fedezik a behajtandó követelést, felhívja az adóst, hogy nyújtson be vagyonleltárt, amely az adós minden vagyontárgyát felsorolja.

A végrehajtás iránti kérelemhez a hitelezőnek formanyomtatványt (1. e-formanyomtatvány) kell használnia, vagy formatált kérelmet kell benyújtania. A végrehajtás iránti kérelem benyújtásához nem szükséges ügyvédi képviselet.

3.2 A főbb feltételek

A végrehajtás foganatosításához a végrehajtást kérő hitelezőnek egy végrehajtható jogcímet tartalmazó végrehajtható határozattal kell rendelkeznie. Ezenkívül szükség van a végrehajtást elrendelő hatóság által a bírósági eljárásban történő végrehajthatóvá nyilvánításra is. A hitelezőnek az adós lakcímét is ismernie kell; a születési idejét csak akkor kell megadnia, ha munkabérre vezetett végrehajtást kér, de nem ismeri a kifizetőhelyet.

4 A végrehajtási intézkedések tárgya és jellege

4.1 Milyen típusú vagyontárgyakra vonatkozhat a végrehajtás?

Az adós a kötelezettségeiért a teljes vagyonával felel, amennyiben a vagyontárgyak nem mentesülnek a lefoglalás alól. A végrehajtási eljárás azonban azokra a vagyontárgyakra terjed ki, amelyeket a hitelező le kíván foglalni, és amelyeket megjelöl a végrehajtás iránti kérelemben. Arra is van lehetőség azonban, hogy a hitelező a végrehajtási kérelemben csak a végrehajtás módját jelölje meg, és nem említse meg a végrehajtás tárgyait (például a kötelezett valamennyi követelésére vagy valamennyi vagyoni jogára vezetett végrehajtás). Ebben az esetben a végrehajtási vagyonfelügyelő azonosítja a végrehajtás céljára lefoglalható eszközöket.

A hitelező például a következő végrehajtási eszközöket is alkalmazhatja: a munkabérre vonatkozó követelésektől eltérő követelések, az adós korlátolt felelősségű társaságban meglévő üzletrésze; az adós ingatlana esetében a végrehajtást kérő hitelező kérheti zálogjog kényszeralapítását, kötelező gondnokkijelölést és árverésen történő kényszerértékesítést.

Az adós végrehajtás alól mentesülő vagyontárgyainak felsorolását lásd a végrehajtásra vonatkozó korlátozásokról szóló részben.

4.2 Milyen következménnyel járnak a végrehajtási intézkedések?

A végrehajtási intézkedések hatásai a végrehajtás eszközétől függenek:

Ingóvégrehajtás:

A lefoglalható vagyontárgyakon zálogjogot alapítanak; ezeket általában elárverezik.

Követelésekre, különösen a munkabérre vezetett végrehajtás

A követelésen zálogjogot alapítanak. Az adós nem rendelkezhet a követelése felett, így különösen nem jogosult annak behajtására. A követelést a hitelezőnek adják át, amennyiben az nem lefoglalható. Ha a végrehajtási ügyben vagyonfelügyelőt jelölnek ki, ő felel a követelés lefoglalásáért és végrehajtásáért.

Ingatlan árverés útján történő kényszerértékesítése:

Az ingatlanon zálogjogot alapítanak. Az árverési eljárás ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésétől kezdve az adósnak az ingatlannal és tartozékaival kapcsolatos jogcselekményei – a gondos ügyintézés körébe tartozó cselekmények kivételével – érvénytelenek a hitelezőkkel és az ajánlattevővel szemben. Ha az adós értékesíti az ingatlant, az engedélyezett árverés az ingatlan vevőjével szemben folytatódik.

Büntetőjogi következményekkel jár, ha a kötelezett vagyonának egy részét eltitkolja, elidegeníti, eladja vagy megrongálja, nem létező kötelezettségre hivatkozik, vagy ilyen kötelezettséget elismer, illetve ha egyéb módon ténylegesen vagy látszólag csökkenti a vagyonát, és ezzel akadályozza vagy csökkenti a hitelező végrehajtás vagy folyamatban lévő végrehajtási eljárás útján történő kielégítését. A kötelezett abban az esetben is büntetendő, ha a hivatalosan lefoglalt vagy birtokba vett tárgyat megsemmisíti, megrongálja, elrontja vagy használhatatlanná teszi, illetve részben vagy egészben kivonja a végrehajtás alól.

4.3 Meddig érvényesek ezek az intézkedések?

A végrehajtás mindaddig folytatódik, amíg az sikeresen le nem zárul, vagy amíg azt meg nem szüntetik, például azért, mert az adós a végrehajtási eljárás során kifizette a hitelezőnek a tartozását.

A végrehajtásról szóló törvénykönyv a végrehajtási eljárás elhalasztását is lehetővé teszi. Erre különösen akkor kerülhet sor, ha keresetet indítanak a végrehajtható jogcím érvénytelenségének megállapítása vagy semmissé nyilvánítása iránt, ha a végrehajtás megszüntetését kérik, ha a bíróság előtt ellentmondási keresetet indítanak (lásd a 4. pontot), ha megtámadják végrehajtás engedélyezéséről szóló bírósági határozatot, ha panaszt nyújtanak be a végrehajtási intézkedéssel szemben, vagy ha a végrehajthatóvá nyilvánításról szóló jogerős határozat hatályon kívül helyezését vagy módosítását kérik.

5 Van-e lehetőség az ilyen intézkedést engedélyező határozat elleni fellebbezésre?

A végrehajtás engedélyezésével (amit Ausztriában „végrehajtási engedélynek” [Exekutionsbewilligung] neveznek) szemben fellebbezésnek van helye. A fellebbezést a fellebbviteli bírósághoz (tartományi felsőbbbíróság) kell címezni, de az elsőfokú bíróságnál (kerületi bíróság) kell benyújtani. A fellebbezést 14 napon belül kell benyújtani. Az ügyvédi képviselő általában szükséges. A fellebbezési eljárás kizárólag írásbeli eljárás, amelyben az új bizonyítékok benyújtása tilos.

Az a tény, hogy az adós időközben kifizette a behajtandó követelést, a végrehajtással szemben benyújtott ellentmondási kérelemmel vagy ellentmondási keresettel érvényesíthető (nem pedig a végrehajtás engedélyezésével szemben benyújtott fellebbezéssel). A keresetet a végrehajtást engedélyező bírósághoz kell benyújtani. A keresettel együtt a végrehajtás elhalasztása iránt is be lehet nyújtani kérelmet. Ha a követelést jogerősen végrehajtják, a végrehajtást hivatalból meg kell szüntetni.

Ha a végrehajtást egyszerűsített engedélyezési eljárásban engedélyezték, a végrehajtás engedélyezésére kizárólag a végrehajtást kérő fél által szolgáltatott adatok alapján került sor. Ebben az esetben az adós – fellebbezés útján – bizonyíthatja, hogy hiányzik a végrehajtásra vonatkozó végrehajtható jogcím – a végrehajthatóság megerősítését is beleértve –, vagy hogy a végrehajtható jogcím nem felel meg a végrehajtás iránti kérelemben szereplő információknak. A fellebbezést a végrehajtást első fokon engedélyező bírósághoz kell benyújtani. A fellebbezés benyújtását követően a bíróság megvizsgálja, hogy rendelkezésre áll-e a behajtandó követelésre vonatkozó végrehajtható jogcím. A végrehajtással szembeni kifogások benyújtására 14 nap áll rendelkezésre.

6 Vonatkoznak-e a végrehajtásra korlátozások, például az adósok védelméhez kapcsolódó korlátok vagy határidők?

A végrehajtásra vonatkozó korlátozások

Általánosságban a korlátozás arra vonatkozik, hogy a végrehajtást nem lehet nagyobb mértékben végrehajtani, mint amely a végrehajtási engedélyben feltüntetett követelés teljesítéséhez szükséges.

A törvény előír bizonyos végrehajtási korlátozásokat egyes személyek vagy személyek társulásai javára:

- állami ellenőrzés alatt álló tömegközlekedési létesítmény vagyonával szemben csak a felügyeleti hatóság hozzájárulásával hozhatók olyan végrehajtási intézkedések, amelyek zavart okozhatnak a tömegközlekedési szolgáltatásokban;
- a szövetségi hadseregben vagy a szövetségi rendőrségnél szolgálatot teljesítő személlyel szembeni végrehajtást megelőzően a végrehajtási engedélyről értesíteni kell a felettesét;
- katonai létesítmények esetében a végrehajtás foganatosítása előtt értesíteni kell a létesítmény parancsnokát, és egyeztetni kell az érintett katonai attaséval;
- a nemzetközi jog alapján Ausztriában mentességet élvező személyekkel, valamint e személyek vagyontárgyaival és helyiségeivel szemben kizárólag a szövetségi igazságügyi minisztérium folytathat végrehajtási eljárást az európai ügyekért és a külügyekért felelős minisztérium egyetértésével;
- az önkormányzatokkal, valamint az állami és a közhasznú intézményekkel szembeni, pénzügyi

követelések behajtására irányuló végrehajtás csak olyan vagyontárgyak tekintetében engedélyezhető, amelyek az önkormányzat, illetve az intézmény által védendő közérdek sérelme nélkül felhasználhatók a hitelező kielégítésére. Ha a végrehajtás szerződéses zálogjog érvényesítését szolgálja, ez a korlátozás nem alkalmazandó.

Továbbá az adós védelme érdekében bizonyos vagyontárgyak kötelezően mentesülnek a végrehajtás alól, például:

Ingóvégrehajtás:

- a szerény életmódnak megfelelő, személyes vagy háztartási használatra szánt tárgyak;
- valamely szakma elsajátításához és gyakorlásához szükséges tárgyak, valamint az iskolai használatra szánt tanulási segédeszközök;
- élelmiszerek és fűtőanyagok, amelyek az adós és a vele közös háztartásban élő családtagok szükségleteit 4 héten át fedezik;
- háziállatok;
- családi képek, levelek és egyéb iratok, valamint az adós jeggyűűrűje;
- a fogyatékoság kompenzálására szolgáló segédeszközök és az adós vagy a vele közös háztartásban élő családtagjai gondozásához szükséges segédeszközök, valamint az orvosi kezelés keretében szükséges terápiás szerek és segédeszközök;
- vallási tárgyak;
- készpénz a lefoglalás alól mentes összegig, a lefoglalást követő munkabérfizetési határidőig, amennyiben az adós jövedelme a jogszabályok alapján nem vagy csak korlátozott mértékben foglalható le.

A bírósági végrehajtó és a végrehajtási vagyongazdálkodó az alacsony értékű tárgyak lefoglalásától is eltekinthet, ha nyilvánvaló, hogy a végrehajtás folytatásából vagy foganatosításából befolyó összeg nem fogja meghaladni a végrehajtás költségeit.

Pénzkövetelések végrehajtása (munkabéren történő végrehajtás):

- költségtérítés, amennyiben a költségek fedezik a szakmai tevékenység gyakorlása során felmerült többletköltségeket;
- állami támogatás, amelyet a fogyatékosággal vagy a tartós ápolással járó többletköltségek fedezésére nyújtanak, például a gondozási segély;
- a bérleti díj vagy az egyéb lakhatási költségek fedezésére biztosított állami támogatás;
- családi támogatások;
- a gyermek születésekor nyújtott egyes állami ellátások, különösen az egyösszegű gyermekgondozási támogatás;
- az állami foglalkoztatási szolgálat által biztosított egyes támogatásfajták;
- költségtérítés a kötelező társadalombiztosításból.

Különösen a következők mentesülnek a lefoglalás alól:

- a társadalombiztosítási jogszabályok alapján nyújtott természetbeni ellátások;
- a házastársi közös vagyon és a házasság során szerzett megtakarítások megosztása iránti igény, amennyiben nem került sor annak megállapodásban vagy egyezség formájában történő elismerésére vagy bírósági úton történő érvényesítésére.

Korlátozottan foglalható le az a jövedelem, nyugdíj és állami juttatás, amely az ideiglenes munkanélküliség vagy a munkaképesség-csökkenés ellensúlyozására szolgál. A lefoglalás alól mentesül (a létminimum szintjének megfelelő) összeg a jövedelem nagyságától és az adós tartási kötelezettségeinek számától függ. A lefoglalás alól mentesülő – évente növelt – összegeket a szövetségi igazságügyi minisztérium honlapján található táblázatok tartalmazzák ([Drittschuldnererklärung – BMJ](#) – a harmadik fél adósokra vonatkozó nyilatkozat – szövetségi igazságügyi minisztérium). A jog az egyedi esetekben figyelembe veszi az adós vagy a hitelező sajátos szükségleteit, oly módon, hogy bizonyos körülmények között lehetővé teszi a lefoglalás alól mentesülő összeg kérelemre történő növelését vagy csökkentését. A törvényes tartási követelések miatt történő végrehajtás esetében általában 25%-kal csökkentik a lefoglalás alól mentesülő összeget.

Ezenkívül a bérletről szóló törvény (*Mietrechtsgesetz, MRG*) a hatálya alá tartozó lakásból való kilakoltatásra vonatkozó végrehajtható jogcím esetében azzal biztosítja az adós védelmét, hogy a kilakoltatást el kell

halasztani, ha annak következtében a bérlő hajléktalanná válna.

A végrehajtásra vonatkozó határidők

Néhány kivételes esettől eltekintve (az osztrák polgári perrendtartás [*Zivilprozessordnung, ZPO*] 575. szakasza szerinti kilakoltatási végzés) nincsenek a végrehajtás iránti kérelmek benyújtására vonatkozó határidők. Az adós azonban a végrehajtással szemben kifogást terjeszthet elő a már bekövetkezett elévülésre hivatkozva. Az elévülési idő általában a végrehajtható jogcím jogerőre emelkedésétől számított 30 év azon követelések esetében, amelyek jogerős végrehajtható jogcímmel rendelkeznek („végrehajtható ítéletben megállapított követelések”, *Judikatsschulden*). Ha a végrehajtható jogcím a közjog vagy a magánjog hatálya alá tartozó jogi személyek jogain alapul, akkor az elévülési idő 40 év. Kivételt képeznek azonban azok a szolgáltatások, amelyeket csak a jövőben kell kifizetni, feltéve, hogy azokra vonatkozóan az általános elévülési szabályok rövidebb elévülési időt határoznak meg.

Az elévülést minden jogerős végrehajtási engedély megszakítja, és az az utolsó végrehajtási lépéssel vagy a végrehajtás megszűnésével újratekődik.

Bizonyos esetekben átmenetileg korlátozott az újabb végrehajtás iránti kérelem benyújtása vagy a végrehajtási eljárás folytatása:

- ha az ingóságokra vezetett végrehajtás során nem találtak lefoglalható vagyontárgyat, a végrehajtást kérő másik hitelező ingóvégrehajtás vagy új végrehajtás engedélyezése iránti kérelmének csak az utolsó sikertelen végrehajtási kísérlettől számított 6 hónap elteltével lehet helyt adni, kivéve, ha az ennél hamarabb megkísérelt végrehajtás várhatóan eredményes lesz;
- a végrehajtást kérő hitelező ismeretlen harmadik személy adóssal szemben akkor nyújthat be munkabérre vezetett végrehajtás iránti kérelmet az ingóvégrehajtás jóváhagyása után, ha 1 év eltelt annak engedélyezése óta; ez a korlátozás nem érvényesül, ha a végrehajtást kérő hitelező bizonyítja, hogy csak az ingóvégrehajtás engedélyezése iránti kérelmét követően tudta meg, hogy az adóst lefoglalható munkabér-követelés illeti meg. Az adós csak akkor köteles új vagyonelejtárt benyújtani, ha a hitelező bizonyítja, hogy az adós vagyontárgyakat szerzett, vagy ha több mint 1 év eltelt a vagyonelejtár benyújtása óta.
- A végrehajtásról szóló törvénykönyv az ügyek gyors elintézését biztosító határidőkről is rendelkezik. A bírósági végrehajtónak ennek megfelelően az első végrehajtási intézkedést 4-6 héten belül el kell végeznie, és legkésőbb 4 hónapon belül be kell számolnia a hitelezőnek a végrehajtásról vagy annak akadályairól. A végrehajtási zálogjog, amelyet az adós ingóságaira vezetett végrehajtás alapján biztosítanak a hitelezőnek, 2 év elteltével megszűnik, ha az értékesítési eljárást nem folytatták megfelelően.

Ez a webhely az [Európa Önökért](#) portál része.

Örömmel vesszük [visszajelzését](#) arról, hogy hasznosnak találta-e az oldalon szereplő információkat.

Last update: 29/10/2024

Ennek a lapnak a különböző nyelvi változatait az Európai Igazságügyi Hálózat tagállami kapcsolattartói tartják fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Sem az Európai Igazságügyi Hálózat, sem a Bizottság nem vállal semmilyen felelősséget, illetve kötelezettséget az e dokumentumban közzétett vagy hivatkozott információk és adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.